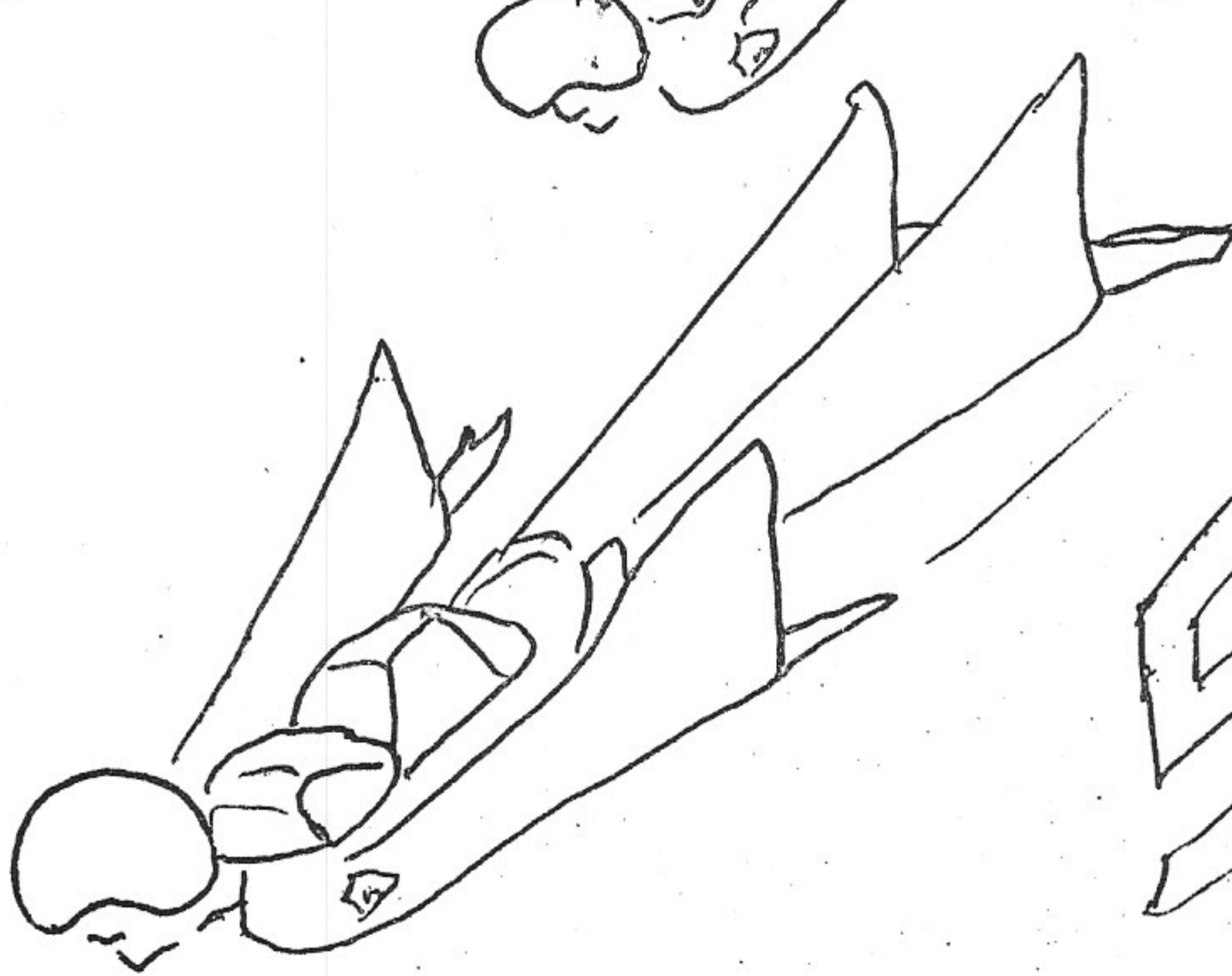
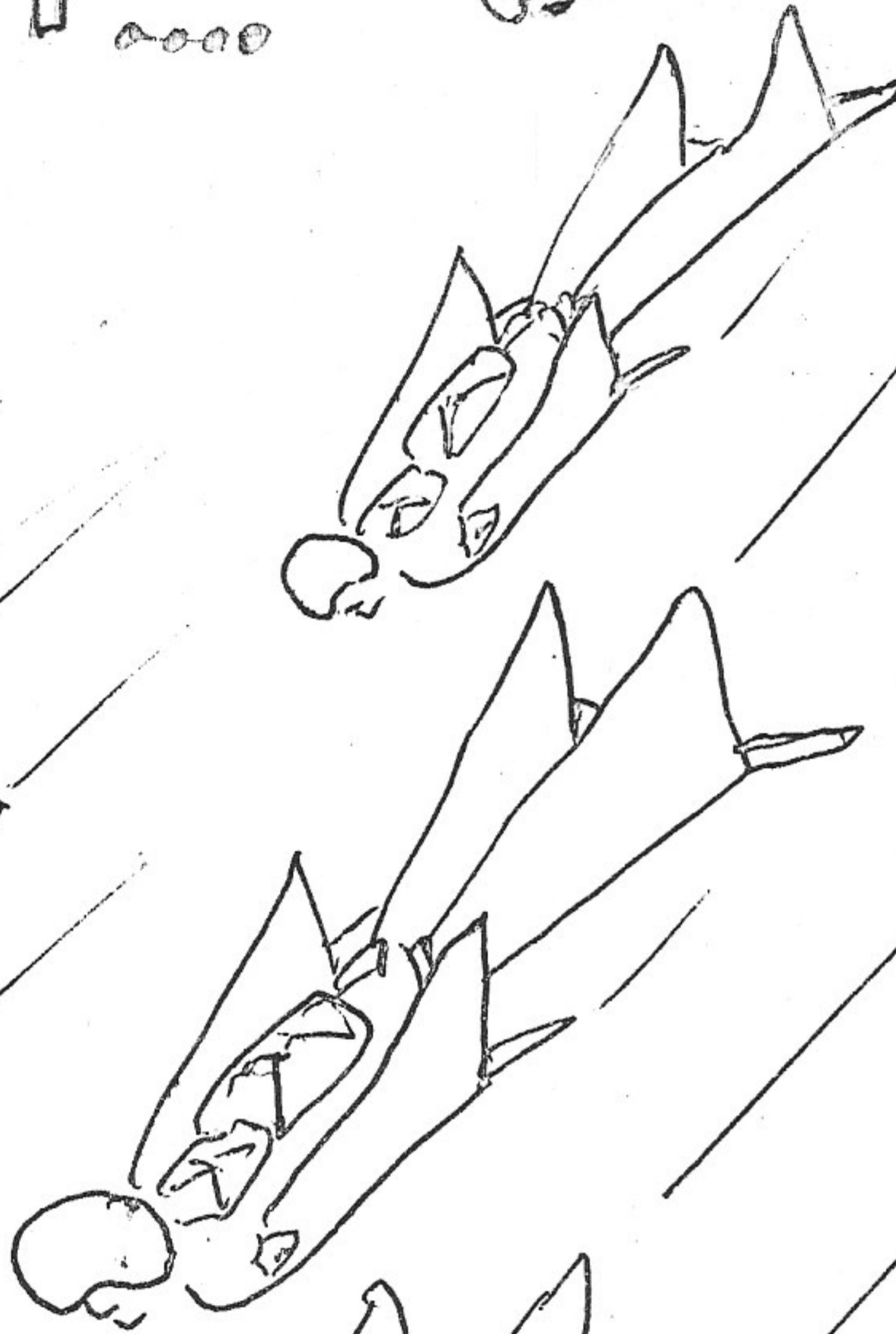
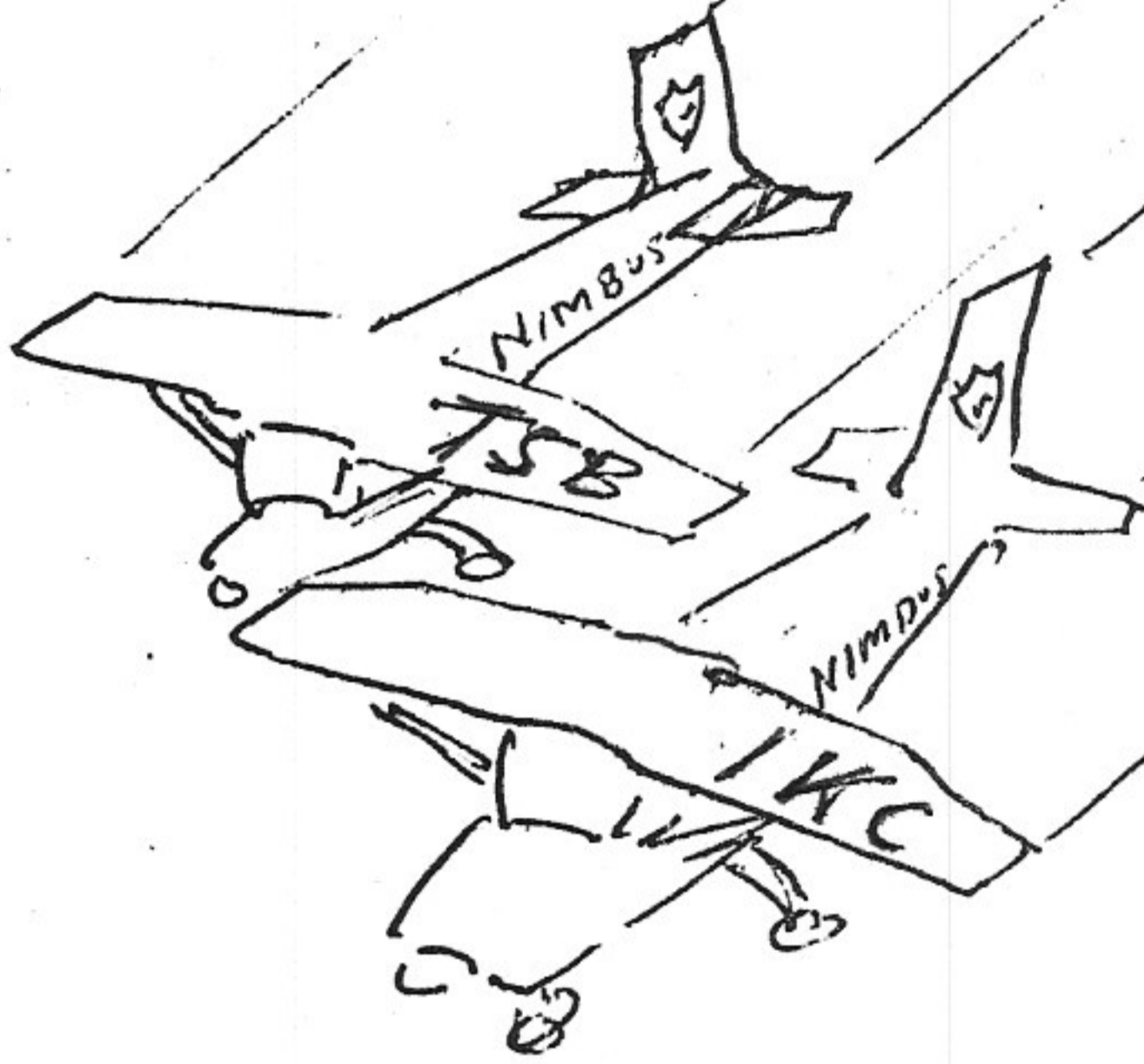

THE NIMBUS STORY....

BY
ELIOTTO

5 ÅR
1978

RW-CLUB

NIMBUS

MOSS-RYGGE-FREDRIKSTAD-SARPSBORG
HALDEN AND POINTS BEYOND

THE NIMBUS' STORY

De første fem år.

Or : How to succeed without really trying.

Som de fleste vet, ble RW-Club Nimbus stiftet 1. mars 1973, og denne fem års historie tar utgangspunkt i det. Men, ingen historie om Nimbus ville være komplett uten å ta med forhistorien som strekker seg ytterligere tre år tilbake. Så på en måte er dette i virkeligheten et åtte-års jubileum.

I grunnen startet det hele som et resultat av én persons initiativ og innsats : Sersjant Erik Svendsen, Rygge flystasjon som allerede i 1969 tok initiativet til å starte et fallskjermkurs blant personellet på Rygge flystasjon. I november 1969 startet han et kurs som ble ledet av Eilif Ness med Oddvar Ryg og Fritjof Opsahl som assistenter. Deltakere var løytnantene Arestøl, Lande, Sinding og Lafjell og sersjantene Stenbakken og Svendsen. Kurseksamen ble avlagt i mars 1970, men det var da ikke mulig å oppnå tillatelse til å hoppe på Rygge, og Jarlsberg var ikke tilgjengelig på grunn av diverse konflikter. Ved velvillig hjelp fra general J.K. Christie fikk man lov til å benytte Kjeller flyplass, og denne elevgruppen fikk den ære å være den første og eneste som har gjort sine begynnerhopp på Kjeller. Dette foregikk i april 1970.

Det ble imidlertid arbeidet iherdig for å få til hopping på Rygge. Med bakgrunn i den vanskelige hoppfelt-situasjonen på østlandet i 1970, fikk man til slutt, etter diverse forarbeid av Svendsen og kaptein Egil Standal, omsider tillatelse fra stasjonssjef, Oberst G. Halle på Rygge, tillatelse til å hoppe der. Datoen var 18. juni 1970. Hele den sommeren foregikk det hopping på Rygge på kveldsbasis, først med LN-TSF, og deretter med LN-TSB, der en rekke av hopperne på østlandet deltok.

Etterhvert utkrystalliserte det seg en gruppe hoppere som betraktet Rygge som sin operasjonsbase. Dette var i første rekke hoppere fra Rygge, Moss og Fredrikstad, pluss en meget aktiv gruppe hoppere fra Nesodden, med Jan Botten, brødrene Hondungseth og Tore Johansen i spissen.

Til å begynne med foregikk hoppingen med utgangspunkt på drue 21, men hoppfeltet ble snart flyttet til Red Square ved tårnet, der den siden har foregått.

Allerede i 1971 organiserte Svendsen byggingen av "Norges beste pit", en 25 meters finsingelpit med drenering som etter fullførelsen ble behørig flyfotografert av Lt. Lasse Lafjell fra en RF5. Av sikkerhetsgrunner er fotografiet ikke tilgjengelig for publikasjon.

Det var denne begynnelse som var grunnlaget for den hopping som i løpet av de neste tre år skulle utvikle seg til RW-Club Nimbus.

I 1972/73 ble det arbeidet for en omorganisering av hoppingen på Østlandet, derved at Oslo Fallskjermklubb, som dekket 5 fylker med sine 450 medlemmer, ble oppdelt i en rekke mindre distrikt-baserte klubber. Den første av disse klubber til å etablere seg var RW-Club Nimbus med konstituerende møte på Rygge hotell 1. mars 1973 der 65 medlemmer tegnet seg. Som klubbens første formann ble valgt Lars Thoen med Lasse Lafjell som viseformann. Hovedinstruktør ble Eilif Ness og materiellforvalter Erik Svendsen. Klubbens første kurs ble avholdt allerede i mars 1973 av Helge Johnsen med 10 HV-ungdommer som elever. En stor rekrutteringskampanje i Fredrikstad med filmfremvisning på kino og vinduesutstillinger i butikker, resulterte i tilsammen 38 elever. En salgskampanje for demo'er ga blant annet 6 demo'er på 17. mai og disse ble effektivt avviklet av klubbens demo-hoppere. Klubbens første investering var i materiell : 10 hovedskjermer, 28 -fots "Hustler"-modifiserte (en modifikasjon som fremdeles er et av klubbens kjenne-merker) og 6 styrbare 24-fots reserver (Norges første styrbare klubb-reserver).

Helt fra 1970 var det Paralift's Cessna 182 - LN-TSB som hadde vært Rygge-gruppens hoppfly, og TSB dannet også grunnlaget for Nimbus' hoppvirksomhet. I alt utførte klubben 436 hopp i 1973. At hele 129 hopp ble utført av klubbens medlemmer i utlandet var begynnelsen på en tendens som senere har gått igjen hvert eneste år :

Ingen klubb i Norge har hatt så høy andel av sine hopp utført av medlemmer i utlandet som følge av landslags-trening, VM-deltakelse og utenlandsodysseer som RW-Club Nimbus. I den første offisielle RW-konkurransen i Norden, 6-manns RW i Østersund i juli 73 utgjorde Nimbus-medlemmer 5 av de syv mann som var Norges landslag.

Kjøp av eget fly ble vurdert, men utsatt i påvente av en konsolidering av klubben.

I 1974 tok Jan Botten over som formann, mens Lars Thoen ble skolesjef og demosjef. Flykapasiteten ble øket ved utstrakt bruk av LN-DBM fra Haydn Air Charter i tillegg til LN-TSB, og antallet hopp ble 1.261, over 100% økning fra 1973. Nimbus-medlemmer utgjorde 5 av de 8 som var med i Nordisk RW-8 på Torp, der Norge fikk 2.plass etter Sverige II (Gøteborg) og presterte ny Nordisk 8-manns speed-star rekord med en 23,7 sekunders åtter, som ble avsluttet med to separate firer-formasjoner i en improvisert parademarsj. 1974 var også det året da den nå så berømte Trollstafetten gikk av stabelen for første gang, med stor suksess. Det hører også med at Nordisk rekord i største stjerne ble satt i 1974 (13-manns) med 5 mann fra Nimbus ! Tre-mannslaget Brunstige Aper deltok i NM kl.2. og oppnådde 2.plass. Den 19. mai 74 satte Eilif Ness rekord ved å gjennomføre 33 hopp på 3½ time (fra 1800-2000 fot) og avsluttet med en tre-manns fra 7.500 fot på sitt FF nr. 1000. Han var den første sivile hopper i Norge som passerte 1000 hopp. Medlemstallet var 75, og klubben utdannet 24 elever i løpet av året.

I 1975 fortsatte Jan Botten som formann og det var på mange måter et merkeår for klubben. Det var først og fremst det året da vi kjøpte vårt eget fly : LN-TSB ("maskin' vår") ble kjøpt av Paralift for kr. 70.000.- med ny motor og 500 timer gjenværende gangtid på skrog. Nimbus var dermed den første fallskjermklubb i Norge som gikk til det skritt å kjøpe seg sitt eget fly på klubb-basis. Kjøpet ble finansiert med et lån på 50.000.- over tre år. Aktiviteten økte betydelig og resultatet ble 1765 hopp totalt.

Dette var året som det første offisielle VM i RW ble avholdt, i Warendorf i september. Av de 11 som utgjorde VM-laget var 6 mann fra Nimbus. Trollstafetten ble gjentatt og det deltok 40 hoppere, dobbelt så mange som i 74. Klubbens medlemstall var 85, og det ble utdannet 32 elever. LN-TSB fløy 213 timer, og det tilsvarer over 2000 hopp.

Jan Botten fortsatte som formann i 1976 på tredje året. Det var ingen stor ekspensjon i 76, idet hoppantallet steg til 1865, men det er verdt å notere seg at økningen i Ryggehoppingen var stor. Fra 643 til 1049 hopp. Konkurransedeltakelsen på den internasjonale siden gikk ned, mest som en ettervirkning av den voldsomme satsingen i 1974/75 som medførte at landslagshoppere tok et hvileår. Men nye folk kom frem : Bent Laursen tilbrakte 6 måneder i USA og kom hjem med masser av teknikk og erfaring, og ble lagkaptein på det norske landslag i åtter-sekvens i Finland der Norge vant gull ! Trollstafetten holdt sin posisjon med 40 deltakere. Det som satte sterkest preg på 1976 var Skcratch Garrison, den amerikanske RW-treneren og filosofen som F/NLF engasjerte, og som var tre måneder i Norge, hovedsakelig i RW-Club Nimbus' virksomhet. Skcratch's innflytelse satte dype spor etter seg i Nimbus - spor som preger klubben også i dag. Fremgangen var enorm. På Torp i juli satte norske hoppere ny Nordisk rekord : En 16-manns sunburst cluster, 100% komplett - 8 av hopperne var fra Nimbus. TSB fløy i 1976 220 timer tilsvarende over 2200 hopp.

Året 1977 ble på mange måter også et merkeår for klubben. Jan Botten fikk etter tre års tjeneste som formann avsløsning av Helge Sandnes, tidligere formann i Stavanger Fallskjermklubb i flere år, nu overflyttet til Rygge. Hovedinstruktør og flysjef var fortsatt Eilif Ness og Lars Thoen avtjente sitt fjerde år som skolesjef og demosjef. Aktiviteten var sterkt økende idet Drammen Fallskjermklubb mistet sitt fly LN-LMY og overførte en vesentlig del av sin hopping til Rygge. Den sterke ekspensjon i hoppvirksomheten, sammen med TSB's nært forestående 1000-timers ettersyn, gjorde det nødvendig å leie inn Helge Johnsens 206 LN-MAL.

Det ble snart klart at dersom klubben skulle klare å opprettholde den høye hoppfelteffektivitet som alltid har vært klubbens særmerke, så var et nytt flykjøp ikke til å komme utenom. I løpet av våren ble det avsluttet forhandlinger om kjøp av en 1968 modell Cessna 206 LN-1KC fra Helge Grøtjordan på Hokksund for kr. 150.000.-. LN-TSB var gjeldfri, og etter diverse finansieringsarbeid fikk klubben et lån på kr. 100.000,- til flykjøpet. Kontantandelen på 1KC sammen med sluttbetalingen på LN-TSB og en 1000-timer på nesten 50.000.- ga klubben kontantutlegg på ca. 120.000.- i 1977. Dette ble gjort mulig først og fremst gjennom tidligere års gode økonomi og en eksepsjonell høy aktivitet i 1977. ↙

Nimbus presterte landets høyeste hoppantall, tilsammen 3.619 hopp, en økning på nesten 100% fra 1976. Også på elavutdannelses-siden ble det rekord på tilsammen 47 utdannede elever. Medlems-tallet steg til 136.

I april avholdt klubben den første tracking-konkurransen i Norge med stor suksess. I oktober gikk den tradisjonelle Trollstafetten med det nu fast etablerte deltakerantall på 40. Til VM i Australia reiste 9 mann hvorav 3 mann var fra Nimbus. Nimbus satte også ny klubbrekord i største formasjon da de i oktober laget Norges første rene klubb-tier. Alt i alt et topp-år. LN-MAL, LN-TSB og LN-1KC fløy tilsammen nesten 400 timer, tilsvarende over 4500 hopp !

Bak denne kortfattede story om en fallskjermklubbs utvikling ligger et uttrettelig arbeid og innsats fra endel entusiaster - uten disse hadde ikke klubben eksistert. Fra en sped begynnelse har Nimbus utviklet seg til å bli landets fremste klubb, spesielt når det gjelder hoppfelt-effektivitet og flypark, en mønsterklubb innen fallskjermporten. Uten å være størst i medlemstall, har klubben vist at med effektiv drift og god organisasjon, samt tilstrekkelig fremsyn og dristighet når det gjelder såvel flymateriell som andre ting, er det nesten ikke grenser for hva som kan oppnås såvel i kvantitet som i kvalitet. På dette punkt er det på sin plass å nevne at en avgjørende faktor i klubbens suksess har vært den store forståelse og enestående støtte som klubben har mottatt fra Rygge flystasjon og stasjonssjef, oberst Bredo Thurmann-Nilsen .

La oss vise alle at vi er i stand til å føre dette arbeid videre og vise oss verdige til den støtte vi har mottatt, og befeste Nimbus' posisjon som landets fremste klubb !

SE L P Å !
Klubben er i stand til å føre dette arbeidet videre og vise oss verdige til den støtte vi har mottatt, og befeste Nimbus' posisjon som landets fremste klubb !

